

Sygn. akt III Kp 1002/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Kosmala

Protokolant: Kamila Chołuj

przy udziale Ireny Wilczyńskiej

Prokuratora Prokuratury Rejonowej WrocławPsie - Pole

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2013 roku zażalenia (...) sp. z o.o.z dnia 18 lutego 2013 roku na postanowienie KP W.O. zatwierdzone przez Prokuratura Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Psie - Pole we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2013 roku w sprawie 1 Ds. 2890/12 o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 465 § 1 i 2 k.p.k.

postanawia :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

W dniu 8 września 2012 roku (...) sp z o.o. z siedzibą we W. złożyła zawiadomienie o popełnienie przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. i przywłaszczenia z art. 284 § 1 k.k. przez członka zarządu (...) sp z o.o. z siedzibą w W. J. P..

W części motywującej zawiadamiająca podała, że w styczniu 2012 roku została rozpoczęta współpraca pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. dotycząca dostawy oleju rzepakowego. Dostawca towaru była firma (...) sp z o.o. natomiast odbiorcą (...) sp. z o.o. (...) za towar realizowana była przedpłatami. W związku z umową (...) zrealizowała kilka dostaw, jednakże dostarczona ilość nie korespondowała z fakturami i dokonanymi płatnościami ze strony (...) sp. z o.o. Wysyłane monity nie przyniosły spodziewanego rezultatu, wobec czego (...) sp. z o.o. poniosła szkodę w wysokości 490.765,06 złotych.

Postanowieniem KP W.O. zatwierdzonym przez Prokuratura Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Psie - Pole we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2013 roku w sprawie 1 Ds. 2890/12 odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie doprowadzenia w okresie od stycznia 2012 roku do 13 grudnia 2012 roku we W.firmy (...)z siedzibą we W.do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie 340.765, 05 złotych przez firmę (...) sp. z o.o.poprzez niewywiązanie się z umowy cywilnoprawnej na zakup i dostawę 80 ton oleju rzepakowego do firmy (...), to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Powyższe postanowienie zaskarżyła w całości pokrzywdzona spółka, zarzucając w ramach podstawy odwoławczej określonej w **art. 438 pkt 2 k.p.k. i art. 427 § 2 k.p.k.:**

- obrażę prawa materialnego poprzez oparcie rozstrzygnięcia na nieprawidłowo skonstruowanym stanie faktycznym;

- umorzenie postępowania w stosunku do (...) podczas gdy podmiotem działającym na szkodę pokrzywdzonej była spółka (...);

- obrażę przepisów prawa procesowego poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w szczególności nie dokonania przesłuchania A. D. – osobo odpowiedzialnej za kontakty z (...) sp. z o.o.;

- pominięcie faktu, że spółka (...) wielokrotnie była wzywana do zapłaty poprzez zasugerowanie, że spółka (...) sp. z o.o. nie wykorzystwała procedury reklamacyjnej, podczas gdy w sprawie chodzi o wprowadzenie (...) w błąd i wyzyskanie błędu w celu gospodarowania środkami należącymi do pokrzywdzonej.

W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący zmierzając do zakwestionowania zaskarżonego postanowienia nie wykazał żadnych okoliczności, których nie miałyby na uwadze organ postępowania przygotowawczego odmawiając wszczęcia śledztwa w sprawie.

Analiza niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa jest słuszne, powyższa decyzja została w prawidłowy i przekonujący sposób uzasadniona. Skarżący w zażaleniu nie odniósł się w żaden sposób do przyczyn, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia.

Argumentacja zawarta w zażaleniu, a także treść zawiadomienia wskazują na obecnym etapie, że spór pomiędzy (...) **a (...) sp. z o.o.** mają charakter cywilnoprawny.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że pomiędzy tymi podmiotami istnieje spór co do oceny wywiązania się z zawartej umowy dostawy z dnia 19 stycznia 2012 roku, a pomocy w rozwiązaniu tego problemu pokrzywdzona spółka poszukuje na drodze postępowania karnego. Nie sposób zatem nie dostrzec, że zainicjowanie postępowania karnego przez skarżącą zmierza w istocie do dokonania przez Sąd oceny wywiązania się z umowy dostawy, rozliczeń pomiędzy stronami, oceny prawnej zachowań, które mają charakter gospodarczy.

Zwrócić jednak należy uwagę, że spółka (...) początkowo realizowała zgodnie z umową dostawy, a następnie gdy okazało się, że dostawa nie koresponduje z dokonanymi płatnościami wezwana do uregulowania należności spłaciła je w części tzn. w kwocie 100.000 złotych i deklarowała spłatę reszty.

Nie sposób zatem w zachowaniu osób zarządzających (...) doszukać się zachowań znamienych dla przestępstwa oszustwa.

Działanie pokrzywdzonego, który zawarł umowę cywilnoprawną graniczące z ryzykiem gospodarczym w obrocie handlowym nie może uzasadniać oszustwa po stronie kontrahenta, a dług wynikający z nieudanej transakcji oceniać należy jedynie na gruncie prawa cywilnego, nawet wówczas, gdy przez kilka lat od zdarzenia nie został on przez oskarżonego uregulowany, co niewątpliwie narusza zasady etyki kupieckiej (tak: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2000 r., II AKa 191/00 Prok.i Pr.-wkł. 2001/3/19).

W ocenie Sądu dotychczas przedstawione okoliczności nie wskazują na zaistnienie popełnienia przestępstwa, wobec czego rozliczenia te winny być dokonywane na drodze postępowania cywilnego.

Wskazać bowiem należy, że dla przypisania oszustwa nie wystarczy wykazać, że doszło do zawarcia umowy, w wyniku, której kontrahent nie wywiązał się z zobowiązania. Nie każde bowiem niewłaściwe realizowanie umowy cywilnoprawnej, nawet wtedy gdy dotyczy to kwestii finansowych stanowi przestępstwo. Podstawowym kryterium rozgraniczania oszustwa od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest istnienie w chwili zawierania umowy wymaganego przez przepis karny **zamiaru bezpośredniego, ukierunkowanego na**

doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy.

Z dokumentacji zebranej w sprawie nie wynika, że postępowanie zarządzających spółką (...) charakteryzowało się zamiarem (dolus colaratus).

Skarżąca choć kwestionuje wywiedzione oceny nie wskazuje w dalszym ciągu na okoliczności świadczące o tym, że osoby reprezentujące spółkę (...) w dniu zawierania umowy działały z zamiarem oszustwa. Wbrew twierdzeniom złożonym w zawiadomieniu nie złożyła do sprawy korespondencji mailowej oraz wysyłanych monitów.

W świetle podnoszonych na tym etapie okoliczności stwierdzić należy, że zaproponowane wnioski dowodowe nie zmierzają do wykazania zamiaru oszustwa, a jedynie w dalszym ciągu do oceny zrealizowania zobowiązań wynikających z umowy z dnia 19 stycznia 2012 roku przez (...), a ocena ta czym była mowa powyżej winna być dokonywana przez sąd na drodze postępowania gospodarczego.

Postępowanie karne tylko w ostateczności powinno wkraczać w sferę stosunków cywilnoprawnych i nie powinno ich zastępować.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie uwzględnił zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

- SSO Artur Kosmala -